

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 7. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var iebilst pret zāļu tirdzniecību, ko veic paralēlais importētājs, ja pēdējais minētais šīs zāles ir atkārtoti iepakojis jaunā iepakojumā un uz tā piestiprinājis preču zīmi, ja, pirmkārt, attiecīgās zāles drīkst tirgot importētājvalstī, kas ir 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puse, tādā pašā iesaiņojumā, kādā tās tiek tirgotas eksportētājvalstī, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puse, un, otrkārt, importētājs nav pierādījis, ka importētais izstrādājums var tikt tirgots tikai ierobežotā importētājvalsts tirgus daļā, tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 16. novembra spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marc Soulier, Sara Doke/Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

(Lieta C-301/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības — 2. un 3. pants — Reprodukcēšanas un izziņošanas sabiedrībai tiesības — Apjoms — “Nepieejamās” grāmatas, kas netiek vai vairs netiek publicētas — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru kolektīvā pārvaldījuma organizācijai tiek uzticēts komerciālos nolūkos īstenot nepieejamo grāmatu digitālās izmantošanas tiesības — Autoru piekrišanas likumiskā prezumpcija — Mehānisma, kas nodrošina autoru faktisku un individuālu informēšanu, neesamība

(2017/C 014/13)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: Marc Soulier, Sara Doke

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

Piedaloties: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert u.c.

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta a) punkts un 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts, ka ar tādu tiesisko regulējumu kā tas, kas tiek aplūkots pamatlietā, pilnvarotai autortiesību pārņēmējai un tālāknodevējai sabiedrībai tiek piešķirta tiesību atļaut tā saucamo “nepieejamo grāmatu”, tas ir, grāmatu, kuras Francijā ir publicētas līdz 2001. gada 1. janvārim, kuras vairs komerciāli neizplata un kuras netiek publicētas ne drukātā, ne digitālā formā, reproducēšanu un izziņošanu sabiedrībai digitālā formā īstenošana, vienlaikus ļaujot šo grāmatu autoriem un to tiesību pārņēmējiem iebilst vai panākt šādas izmantošanas izbeigšanu saskaņā ar šajā regulējumā paredzētajiem nosacījumiem.

(¹) OV C 294, 7.9.2015.